

HOTĂRÂRE nr. 767 din 20 septembrie 1999 (*actualizată*)

privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Inspecției Muncii

(actualizată până la data de 12 iulie 2004*)

EMITENT: **GUVERNUL**

*) Textul inițial a fost publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 464 din 24 septembrie 1999. Aceasta este forma actualizată de S.C. "Centrul Teritorial de Calcul Electronic" S.A. Piatra Neamt până la data de 12 iulie 2004, cu modificările și completările aduse de:

[HOTĂRÂREA nr. 252 din 22 februarie 2001](#); [HOTĂRÂREA nr. 537 din 7 iunie 2001](#).

În temeiul [art. 4 alin. \(1\) din Legea nr. 108/1999](#) pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii, cu modificările ulterioare,

Guvernul României hotărăște:

ART. 1

(1) Se aproba Regulamentul de organizare și funcționare a Inspecției Muncii, prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Unitățile care funcționează în subordinea Inspecției Muncii sunt prevăzute în anexa nr. 2.

ART. 2

Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:

Ministrul muncii și
protecției sociale,
Alexandru Athanasiu

Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remes

ANEXA 1

REGULAMENTUL
de organizare și funcționare a Inspecției Muncii

CAP. 1

Dispoziții generale

ART. 1

(1) Inspecția Muncii este organul de specialitate al administrației publice centrale în subordinea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, cu sediul în municipiul București, prin care se exercita atribuții de autoritate de stat în domeniul muncii, relațiilor de muncă, securității și sănătății în munca.

(2) Inspecția Muncii are personalitate juridică și este finanțată de la bugetul de stat și din venituri extrabugetare constituite din comisioane și tarife percepute pentru prestări de servicii, consultanța, asistenta de specialitate, precum și din alte surse prevăzute de lege.

(3) În subordinea Inspecției Muncii funcționează în fiecare județ și în municipiul București inspectorate teritoriale de munca, unități cu personalitate juridică.

ART. 2

(1) Inspecția Muncii exercita controlul aplicării unitare a dispozițiilor legale în domeniile sale de competență în unitățile din sectorul public, mixt, privat, precum și la alte categorii de angajatori.

(2) Inspecția Muncii are ca principal scop urmărirea îndeplinirii obligațiilor legale de către angajatorii prevăzuți la alin. (1), în domeniul relațiilor de munca, precum și a celor referitoare la condițiile de munca, apărarea vieții, integrității corporale și sănătății salariaților și a altor participanți la procesul de munca, în desfășurarea activității.

CAP. 2

Atribuții

ART. 3

(1) În îndeplinirea obiectivelor prevăzute la [art. 5 din Legea nr. 108/1999](#), republicată pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii, cu modificările ulterioare, Inspecția Muncii și inspectoratele teritoriale de munca preiau atribuțiile care revin camerelor de munca din cadrul direcțiilor generale de munca și protecție socială, conform prevederilor [Legii nr. 130/1999](#) privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în munca, cu modificările ulterioare, precum și atribuțiile inspectoratelor de stat teritoriale pentru protecția muncii stabilite de [Legea protecției muncii nr. 90/1996](#), republicată și de alte acte normative în vigoare, având următoarele atribuții:

A. Atribuții generale:

a) controlează aplicarea corectă și unitară a legilor și a altor acte normative care reglementează relațiile de munca, securitatea și sănătatea în munca, precum și protecția salariaților care lucrează în condiții deosebite;

b) coordonează, îndruma metodologic și controlează activitatea inspectoratelor teritoriale de munca și a unităților înființate potrivit art. 6 alin. (1);

c) reprezintă Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, ca organ de specialitate, în relațiile de cooperare internațională cu instituții similare;

d) elaborează programele anuale de acțiuni și de inspecție pentru implementarea politicii Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei în domeniu;

e) elaborează metode și proceduri unitare de inspecție a muncii;

f) controlează respectarea criteriilor de încadrare a locurilor de munca cu condiții deosebite, evidența acestora și modul de realizare de către agentul economic a măsurilor tehnico-economice pentru normalizare;

g) organizează sistemul informațional necesar activității proprii;

h) face propuneri în vederea inițierii și elaborării de proiecte de acte normative în domeniu;

i) organizează și controlează activitatea de pregătire și perfecționare a pregătirii personalului propriu;

j) organizează activitatea de formare a persoanelor cu atribuții în domeniu, angajate la persoanele fizice și juridice;

k) cooperează cu ministerele, cu alte inspecții de specialitate, cu instituții publice sau private și cu reprezentanții partenerilor sociali;

l) gestionează veniturile realizate din consultanța, asistenta de specialitate și din alte prestări de servicii, calculate pe baza de tarife, taxe, comision, și alte venituri obținute conform prevederilor legale;

m) soluționează, în limita competențelor legale, reclamațiile și sesizările persoanelor fizice sau juridice;

n) elaborează anual propuneri pentru proiectul bugetului de stat pe care îl înaintează Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei spre aprobare;

o) elaborează bugetul de venituri și cheltuieli pentru activitatea extrabugetara.

B. Atribuții specifice în domeniul stabilirii și controlului relațiilor de munca:

a) îndruma și controlează aplicarea unitară a legislației muncii;

b) organizează activitățile de control și evidența a angajatorilor, a muncii prestate pe baza de contracte individuale de munca și de convenții civile de prestări de servicii;

c) controlează respectarea legalității privind încheierea, executarea, modificarea, suspendarea și încetarea contractului individual de munca, precum și a convențiilor civile de prestări de servicii;

d) verifica legalitatea clauzelor înscrise în contractele individuale de munca, controlează respectarea lor de către angajatori, asigură și urmărește înregistrarea acestora în carnetele de munca;

e) controlează modul de completare a carnetelor de munca și condițiile de păstrare a acestora la unitățile din sectorul public, privat și la alte categorii de angajatori;

f) asigură întocmirea și completarea, în termenul prevăzut de lege, a carnetelor de munca pe care le are în păstrare, precum și evidența acestora;

g) controlează dacă persoanele fizice și juridice respecta prevederile legale privind înregistrarea contractelor de munca și a convențiilor civile de prestări de servicii;

h) certifica și contrasemnează legalitatea înscrierilor efectuate în carnetele de munca de către angajatorii cărora li s-a aprobat păstrarea și completarea acestora la sediu;

i) verifica documentele prezentate de angajatori din care rezulta ca s-au achitat contribuția către bugetul asigurărilor sociale de stat, contribuția pentru constituirea Fondului pentru pensia suplimentară, a Fondului pentru plata ajutorului de șomaj, precum și contribuția de asigurări de sănătate, conform legii, și sesizează instituțiile care gestionează aceste fonduri în legătura cu încălcarea prevederilor legale din domeniul lor de competență;

j) tine evidența persoanelor fizice și juridice care datorează comisionul prevăzut de lege pentru păstrarea și completarea carnetelor de munca, verificarea și certificarea legalității acestora;

k) verifica și urmărește modul în care sunt calculate sumele virate cu titlu de comision pentru păstrarea și completarea carnetelor de munca, precum și pentru verificarea și certificarea legalității înregistrărilor efectuate de către angajatori în condițiile legii;

l) controlează modul de întocmire a registrului special de evidența a personalului angajat în baza contractelor individuale de munca sau a convențiilor civile de prestări de servicii;

m) stabilește procedura de acreditare a societăților comerciale cu obiect de activitate în domeniul evidenței muncii;

n) stabilește metodologia de lucru pentru societățile comerciale care solicita dreptul de păstrare și completare a carnetelor de munca.

C. Atribuții specifice în domeniul securității și al sănătății în munca:

a) controlează aplicarea prevederilor [Legii nr. 90/1996](#), republicată, ale [Legii nr. 126/1995](#) privind regimul materiilor explozive și ale [Decretului nr. 466/1979](#) privind regimul produselor și substanțelor toxice, precum și ale altor acte normative în vigoare, notificând prin înscrisuri neconformitățile dintre acestea și situația constatată;

b) controlează aplicarea prevederilor legale referitoare la politicile de prevenire bazate pe evaluarea riscurilor;

c) verifica modul de organizare și funcționare a comitetelor de securitate și sănătate în munca;

d) urmărește respectarea de către persoanele fizice și juridice a condițiilor pentru care s-a eliberat autorizația de funcționare din punct de vedere al protecției muncii;

e) controlează, prin inspectorii de munca sau prin organisme acreditate de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, aplicarea dispozițiilor legale referitoare la certificarea produselor, a echipamentelor tehnice și a echipamentelor individuale de protecție importate, din punct de vedere al securității în munca, la intrarea pe teritoriul național și la comercializarea pe piața a acestora, sau a produselor, echipamentelor tehnice și a echipamentelor individuale de protecție fabricate și comercializate în țară;

f) elaborează metodologia și procedura de verificare a persoanelor fizice și juridice care au ca obiect de activitate prestări de servicii în domeniul protecției muncii;

g) controlează respectarea parametrilor mediului de munca prin efectuarea de măsurători și determinări proprii sau prin laboratoare de specialitate abilitate;

h) solicita măsurători și determinări în vederea stabilirii categoriilor de salariați care lucrează în condiții deosebite de munca, realizate prin Centrul de Monitorizare a Unităților cu Risc Profesional sau prin alte laboratoare abilitate;

i) controlează modul de aplicare a măsurilor medicale preventive privind asigurarea stării de sănătate a salariaților expuși la noxe;

j) controlează respectarea legislației privind examenul medical la angajare, adaptabilitatea în munca și controlul medical periodic;

k) controlează respectarea normelor și dispozițiilor tehnice emise de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și Ministerul Sănătății privind îmbunătățirea condițiilor de munca și de mediu pentru prevenirea bolilor profesionale și creșterea capacității de munca;

l) controlează respectarea prevederilor legale în domeniul medicinei muncii;

m) controlează respectarea principiilor de ergonomie a muncii și impune luarea de măsuri tehnice și organizatorice de îmbunătățire progresivă a condițiilor de munca și de reducere a efortului fizic și psihic;

n) controlează modul în care este pregătit personalul pentru a acorda primul ajutor în caz de accidentare, precum și organizarea și dotarea echipelor de salvatori, pentru situațiile impuse de specificul activității sau prevăzute de lege.

(2) Atribuțiile prevăzute la alin. (1) pot fi detaliate prin regulamentul de organizare propriu, aprobat prin ordin al ministrului muncii și protecției sociale, la propunerea inspectorului general de stat.

Litera m) a lit. A a alin. (1) al [art. 3 a fost modificată de HOTĂRÂREA nr. 252 din 22 februarie 2001](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 102 din 28 februarie 2001.

ART. 4

(1) Inspekția Muncii, prin personalul propriu, poate presta la cererea celor interesați următoarele servicii:

A. În domeniul relațiilor de munca:

a) asistenta de specialitate și consultanța în domeniul relațiilor de munca;

b) pregătirea și perfecționarea în domeniul evidentei muncii a personalului societăților comerciale care au obținut aprobarea pentru păstrarea și completarea carnetelor de munca în condițiile [Legii nr. 130/1999](#);

c) consultanța de specialitate pentru constituirea și acreditarea societăților comerciale care au ca obiect de activitate evidența muncii;

d) pregătirea și perfecționarea în domeniul evidentei muncii a personalului ce desfășoară activitate la societățile comerciale care au ca obiect de activitate evidenta muncii, acreditate în condițiile legii.

B. În domeniul securității și sănătății în munca:

a) asistenta tehnica la elaborarea programelor de prevenire a riscurilor profesionale;

b) expertizarea persoanelor fizice și juridice în vederea eliberării autorizației de funcționare din punct de vedere al protecției muncii, a revizuirii autorizației la schimbarea condițiilor inițiale;

c) expertiza și analiza în vederea eliberării autorizației pentru producerea, deținerea, transportul, comercializarea și utilizarea substanțelor toxice și explozive;

d) consultanța privind metodele și mijloacele manageriale de aplicare a prevederilor legislative în scopul normalizării condițiilor de munca;

e) organizarea cursurilor, consultanța și asistenta de specialitate pentru formarea și perfecționarea profesională a personalului cu activitate în domeniul protecției muncii;

f) consultanța și asistenta de specialitate la evaluarea nivelului de risc, în vederea stabilirii programelor de prevenire a accidentelor de munca și imbolnavirilor profesionale;

g) organizarea cursurilor de pregătire a evaluatorilor nivelului de risc;

h) consultanța pentru elaborarea instrucțiunilor proprii de securitate și sănătate în munca;

i) analize, expertize și asistenta tehnica privind activitățile specifice sectorului minier și utilizarea materialelor explozive;

j) analiza și avizarea documentațiilor aferente instalațiilor din mediile cu potențial exploziv;

k) măsurători și determinări privind parametrii mediului de munca prin prelevări de probe, produse și materiale pentru cuantificarea riscurilor de imbolnavire profesională sau de accidentare.

(2) Contravaloarea prestațiilor prevăzute la alin. (1) se suportă de beneficiari și constituie venituri ce se gestionează în regim extrabugetar de către Inspekția Muncii.

(3) Pentru prestările de servicii se percep tarife aprobate prin ordin al ministrului muncii și protecției sociale la propunerea Inspekției Muncii.

ART. 5

(1) Sumele realizate în regim extrabugetar în condițiile art. 4, potrivit [art. 12 alin. \(1\) lit. a\) și b\) din Legea nr. 130/1999](#), și cele din prestațiile efectuate în baza [art. 6 alin. \(2\) din Legea nr. 108/1999](#), republicată vor fi administrate la nivelul Inspekției Muncii și se utilizează pentru acoperirea cheltuielilor de personal, materiale și de capital, fiind repartizate prin bugete de venituri și cheltuieli pentru Inspekția Muncii și unitățile subordonate.

(2) Din sumele realizate potrivit alin. (1) se poate constitui un fond aflat la dispoziția inspectorului general de stat pentru stimularea personalului. Metodologia de acordare a stimulentelelor se aproba prin ordin al ministrului muncii și protecției sociale.

ART. 6

(1) Inspekția Muncii poate infiinta, în condițiile prevăzute la [art. 3 din Legea nr. 108/1999](#), republicată, unități cu personalitate juridică care efectuează prestații în domeniul sau de competența, respectiv:

a) pregătirea și perfecționarea pregătirii profesionale a personalului propriu al Inspekției Muncii;

b) pregătirea și perfecționarea pregătirii personalului din alte sectoare de activitate în domeniul protecției muncii;

c) alte tipuri de prestații legate de specificul activității.

(2) Contravaloarea prestațiilor prevăzute la alin. (1) se suportă de beneficiarii serviciilor.

CAP. 3

Organizarea și funcționarea Inspecției Muncii

ART. 7

(1) Inspecția Muncii este condusă de un inspector general de stat.

(2) Inspectorul general de stat reprezintă Inspecția Muncii în raporturile cu autoritățile administrației publice, cu persoane fizice și juridice.

(3) Inspectorul general de stat reprezintă Inspecția Muncii în relațiile cu organismele internaționale în domeniu.

(4) În exercitarea atribuțiilor de conducere inspectorul general de stat are în subordine 2 inspectori generali de stat adjuncți și un Corp de control al calității inspecției.

(5) Inspectorul general de stat și cei doi inspectori generali de stat adjuncți sunt inspectori de munca.

(6) Pana la adoptarea unei legi proprii de salarizare inspectorul general de stat și inspectorii generali de stat adjuncți vor fi asimilați ca salarizare cu una dintre funcțiile de execuție pe grade profesionale cuprinse în anexa nr. V și pentru funcția de conducere cu cele din anexa nr. IX/1 poziția 1 și, respectiv, poziția 2 din [Legea nr. 154/1998](#) privind sistemul de stabilire a salariilor de baza în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupa funcții de demnitate publică, cu modificările ulterioare.

ART. 8

Inspectorul general de stat poate delega competente și atribuții inspectorilor generali de stat adjuncți.

ART. 9

(1) În cadrul Inspecției Muncii se organizează și funcționează Colegiul Inspecției Muncii, organ consultativ în domeniul de activitate.

(2) Componenta și competentele Colegiului Inspecției Muncii se stabilesc de către inspectorul general de stat.

(3) Colegiul Inspecției Muncii se întrunește periodic sub conducerea inspectorului general de stat pentru stabilirea strategiei și dezbateră problemelor deosebite.

ART. 10

(1) Corpul de control al calității inspecției verifica modul în care personalul Inspecției Muncii respecta prevederile legale în domeniu.

(2) Competentele, atribuțiile și metodologia de lucru ale Corpului de control al calității inspecției se stabilesc de către inspectorul general de stat.

ART. 11

(1) Atribuțiile compartimentelor functionale ale Inspecției Muncii se stabilesc prin regulament de organizare propriu.

(2) Atribuțiile personalului Inspecției Muncii se stabilesc prin fișa postului.

ART. 12

(1) Inspectoratele teritoriale de munca subordonate Inspecției Muncii sunt conduse de inspectori-șefi. În exercitarea atribuțiilor inspectorii-șefi au în subordine câte doi inspectori-șefi adjuncți.

(2) Inspectorii-șefi și inspectorii-șefi adjuncți sunt inspectori de munca.

ART. 13

În realizarea atribuțiilor sale Inspecția Muncii poate apela la serviciile unor experți sau organisme specializate, urmând ca acestea să fie finanțate și din surse extrabugetare, în condițiile legii.

ART. 14

(1) Personalul Inspecției Muncii și al inspectoratelor teritoriale de munca este alcătuit din inspectori de munca și din alte categorii de personal.

(2) Inspectorii de munca au studii superioare și specializarea necesară pentru realizarea activității, conform obiectivelor și atribuțiilor prevăzute de lege, în domeniile relațiilor de munca, securității și sănătății în munca.

(2¹) Anual, după evaluarea performanțelor profesionale individuale, prin decizie a inspectorului general de stat se aproba tabelul nominal cuprinzând inspectorii de munca încadrați pe funcții publice de execuție la Inspekția Muncii și la inspectoratele teritoriale de munca, ce au obținut calificativul "excepțional", "foarte bun" sau "bun".

(2²) Inspectorii de munca încadrați pe funcții publice de execuție la Inspekția Muncii și la inspectoratele teritoriale de munca, ce au obținut calificativul "nesatisfăcător" sau "satisfăcător", vor fi redistribuiți, în condițiile legii, pe alte funcții publice din cadrul Inspekției Muncii și al inspectoratelor teritoriale de munca.

(3) La alte categorii de personal se încadrează personalul din activitățile economice, financiare, juridice, administrative, al laboratoarelor toxicologice, precum și personalul de deservire.

(4) Salarizarea personalului încadrat în Inspekția Muncii și în inspectoratele teritoriale de munca se stabilește prin lege. Pana la adoptarea unei legi proprii de salarizare personalul Inspekției Muncii va fi asimilat ca salarizare funcțiilor de execuție pe grade și funcții profesionale, conform anexelor nr. V și VIII/2 din [Legea nr. 154/1998](#).

(5) Inspectorii de munca sunt echivalați cu una dintre funcțiile cuprinse la pozițiile 1-6 din anexa nr. V la [Legea nr. 154/1998](#).

(6) Personalul Inspekției Muncii și al unităților subordonate poate fi stimulat din veniturile extrabugetare realizate și din amenzile aplicate, potrivit legii.

Alin. (2) al [art. 14 a fost modificat de HOTĂRÂREA nr. 252 din 22 februarie 2001](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 102 din 28 februarie 2001.

Alin. (2¹) și (2²) ale [art. 14 au fost introduse de HOTĂRÂREA nr. 252 din 22 februarie 2001](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 102 din 28 februarie 2001.

ART. 15

Personalul inspectoratelor de stat teritoriale pentru protecția muncii și al municipiului București, al camerelor de munca din cadrul direcțiilor generale de munca și protecție socială județene și a municipiului București și de la Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, preluat de Inspekția Muncii, se considera transferat în interesul serviciului.

CAP. 4

Inspectorul de munca

ART. 16

(1) Inspectorii de munca sunt independenți fata de orice schimbare guvernamentală și sunt încadrați prin concurs sau examen conform prevederilor legale în vigoare.

(2) Funcția de inspector de munca poate fi ocupată de persoane cu studii superioare tehnice, juridice, economice, psihosociologice, de medicina a muncii și de medicina generală.

Alin. (2) al [art. 16 a fost modificat de HOTĂRÂREA nr. 252 din 22 februarie 2001](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 102 din 28 februarie 2001.

ART. 17

În exercitarea atribuțiilor lor inspectorii de munca aplica sancțiunile prevăzute de legislația în vigoare în domeniul de competența.

ART. 18

(1) Înscrierea la concurs sau la examen pentru funcțiile de conducere din cadrul Inspecției Muncii se face avându-se în vedere, în principal, următoarele criterii:

- a) aptitudini manageriale;
- b) activitatea desfășurată anterior;
- c) capacitate deplină de exercițiu;
- d) să nu fi fost condamnat pentru săvârșirea unei infracțiuni cu intenție;
- e) să aibă cetățenia română și domiciliul în România.

(2) Metodologia de selecție, angajare, pregătire, definitivare și promovare a personalului admis în Inspecția Muncii în urma concursului sau a examenului se stabilește prin regulament de organizare propriu, aprobat prin ordin al ministrului muncii și protecției sociale, la propunerea inspectorului general de stat.

CAP. 5

Conducerea pe niveluri ierarhice a Inspecției Muncii

ART. 19

În exercitarea atribuțiilor sale inspectorul general de stat emite decizii, metodologii și instrucțiuni.

ART. 20

Inspectorul general de stat are, în principal, următoarele atribuții:

- a) conduce activitatea Inspecției Muncii;
- b) aproba numirea în funcții publice ori încadrarea în alte funcții, avansarea sau promovarea, sancționarea disciplinară și încetarea raporturilor de serviciu și, după caz, a raporturilor de muncă ale personalului din cadrul Inspecției Muncii și al inspectoratelor teritoriale de muncă, la propunerea inspectorilor generali de stat adjuncți și a inspectorilor-șefi;
- c) răspunde de administrarea întregului patrimoniu, cu respectarea prevederilor legale;
- d) exercita atribuțiile delegate de ministrul muncii și protecției sociale;
- e) urmărește realizarea obiectivelor principale ale Inspecției Muncii la nivel național și teritorial;
- f) analizează periodic și ori de câte ori este nevoie, cu inspectorii-șefi, activitatea inspectoratelor teritoriale de muncă;
- g) stabilește măsurile necesare pentru realizarea obiectivelor instituției și pentru aplicarea ordinelor ministrului muncii și protecției sociale;
- h) organizează acțiuni de importanță națională în domeniul securității, sănătății și al relațiilor de muncă;
- i) elaborează anual proiectul de buget de venituri și cheltuieli al Inspecției Muncii, distinct pentru activitățile finanțate de la bugetul de stat și din venituri extrabugetare, pe care le supune aprobării Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei;
- j) aproba bugetele de venituri și cheltuieli pentru inspectoratele teritoriale de muncă și pentru celelalte unități subordonate;
- k) organizează și coordonează elaborarea metodologiilor de aplicare unitară a legislației specifice domeniilor de activitate;
- l) aproba tematicile și programul de pregătire profesională pentru personalul Inspecției Muncii;
- m) evaluează performanțele profesionale individuale ale personalului din directa lui subordonare;
- n) îndeplinește atribuțiile ce îi revin din actele normative în vigoare și orice alte atribuții stabilite de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

Litera b) a [art. 20 a fost modificată de HOTĂRÂREA nr. 252 din 22 februarie 2001](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 102 din 28 februarie 2001.

Litera m) a [art. 20 a fost modificată de HOTĂRÂREA nr. 252 din 22 februarie 2001](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 102 din 28 februarie 2001.

ART. 21

(1) Inspectorii-șefi adjuncți ai inspectoratelor teritoriale de munca sunt numiți în condițiile legii, prin ordin al ministrului muncii și protecției sociale, la propunerea inspectorului general de stat.

(2) Atribuțiile și competențele inspectorilor-șefi și ale inspectorilor-șefi adjuncți se stabilesc de către inspectorul general de stat.

CAP. 6

Dispoziții tranzitorii și finale

ART. 22

(1) Inspekția Muncii preia în administrare de la Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familii, pe baza de protocol, clădirile, spațiile și terenurile aferente unde se desfășoară activitățile camerelor de munca din cadrul direcțiilor generale de munca și protecție socială și al inspectoratelor de stat teritoriale pentru protecția muncii, precum și toate celelalte bunuri aflate în patrimoniu, necesare desfășurării activității specifice, inclusiv fondurile financiare obținute în regim extrabugetar, existente la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

(2) Pentru dezvoltarea activităților proprii autoritățile administrației publice centrale sau locale vor atribui Inspekției Muncii, cu prioritate, în condițiile prevăzute de lege, terenuri, clădiri și spații.

ART. 23

(1) Sumele realizate în condițiile art. 5, care se gestionează în regim extrabugetar, se păstrează la trezoreria statului și sunt purtătoare de dobândă.

(2) Sumele prevăzute la alin. (1), neutilizate până la sfârșitul anului, se raportează în anul următor, putând fi folosite în condițiile prevăzute la [art. 7 alin. \(1\) din Legea nr. 108/1999](#), republicată.

ART. 24

Inspekția Muncii și inspectoratele teritoriale de munca pot deține un număr de maximum 300 de autoturisme pentru realizarea acțiunilor de control, cu un consum lunar de carburant pe autoturism de 350 litri, o salupa cu un consum mediu lunar de carburant de 1.500 litri, precum și două ambarcațiuni cu motor, pentru intervenții urgente la accidente de munca și pentru acțiuni complexe de control, cu un consum lunar mediu de carburant pe ambarcațiuni de 350 litri.

ART. 25

Prevederile prezentului regulament se completează cu orice alte dispoziții ale actelor normative care privesc organizarea, funcționarea și atribuțiile Inspekției Muncii.

ANEXA 2

UNITĂȚILE

care funcționează în subordinea Inspekției Muncii

1. Inspectoratele teritoriale de munca - 466 de posturi finanțate din bugetul de stat; 2.500 de posturi finanțate din venituri extrabugetare;

2. Centrul de Monitorizare a Unităților cu Risc Profesional - 20 de posturi finanțate din venituri extrabugetare;

3. Centrul de Pregătire și Perfecționare Profesională al Inspecției Muncii.

Pct. 3 al anexei 2 a fost introdus de [HOTĂRÂREA nr. 537 din 7 iunie 2001](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 322 din 15 iunie 2001.

NOTA:

[Art. 2 din HOTĂRÂREA nr. 252 din 22 februarie 2001](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 102 din 28 februarie 2001 prevede:

"Denumirea Ministerul Muncii și Protecției Sociale din cuprinsul Regulamentului de organizare și funcționare a Inspecției Muncii se înlocuiește cu denumirea Ministerul Muncii și Solidarității Sociale."*)

*) A se vedea și ORDONANTA DE URGENTA nr. 64 din 28 iunie 2003 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 464 din 29 iunie 2003.
